

On són els calendaris de butxaca?

«T'imagines entrar avui en un bar i que et regalin un calendari amb una noia amb els pits prenent la fresca? Impensable oi? Doncs durant els anys setanta i vuitanta era el més normal del món»

Diversos calendaris de butxaca. | Toni Vall

Encara en pots trobar. Encara en fabriquen i hi ha empreses que continuen fidels. En alguns bancs encara te'n donen: companyies de taxis, òptiques, singulars empreses de quiromància, tarot i endevinació. Museus, bars, restaurants, asseguradores, fires, centres cívics, clubs esportius, farmacèutiques... Els teniu presents? Són els calendaris de butxaca que es resisteixen a abandonar aquest món. Són els calendaris que encara hi ha gent que porta al moneder, la bossa o la cartera. Serveixen per mirar en quin dia del mes i de la setmana cau tal i tal data però, sobretot, serveixen per fer feliços els col·leccionistes.

Entre els milers i milers d'objectes efímers que produeixen les ciutats hi ha aquests cartrons rectangulars que des de fa moltes dècades habiten al nostre món de coses que tenim en possessió durant un temps determinat i després canviem, tirem o guardem. Alguns d'aquests objectes tenen a veure amb el temps: els dietaris, les agendes i els calendaris. Ens organitzen, ajuden la nostra memòria i, passat el temps, quan ens retrobem amb ells per casualitat, guardats en un armari o perduts en una vella cartera, aviven els records.

Els calendaris han servit, a més a més, com a element de cohesió. Cada any el demanaven a tots els botiguers que, alhora, l'utilitzaven com a objecte de fidelització i de promoció. Per les

botigues de barri era imprescindible tenir cada any el corresponent calendari per regalar als seus clients. Els garatges, tallers mecànics i quantitat de bars feien el calendari amb la imprescindible noia lleugera de roba o directament despullada. No es qüestionava això, ningú ho veia malament, ningú aixecava la veu. T'imagines entrar avui en un bar i que et regalin un calendari amb una noia amb els pits prenent la fresca? Impensable oi? Doncs durant els anys setanta i vuitanta era el més normal del món.

Diversos calendaris de butxaca. Foto: Toni Vall

La comunicació, les relacions socials, els motius de cohesió, les arbitrietats, la frase "això sempre s'ha fet així", els costums, els valors... Tot evoluciona. La reina dels calendaris era l'empresa basca Fournier, que en fabricava cada any centenars per tota mena d'empreses i particulars. Són inconfusibles: el marge blanc i la graella de darrere amb la retícula quasi sempre igual. Hi ha un immens col·leccionisme de calendaris Fournier, una de les passions col·leccionistes més importants del país, equiparable a les postals, els segells i les monedes. I no m'estranya, n'hi ha que són autèntiques preciositats.

La història del Barça o de l'Espanyol es pot escriure també a través de les desenes de calendaris de butxaca que s'han editat al llarg dels anys. Calendaris oficials i sobretot calendaris pirata. Quanta gent ha tret partit del Barça gràcies a fabricar-se ell mateix objectes de marxandatge? No vulgueu saber l'economia submergida que hi ha hagut! És un gust passejar per mercats, fires de vell, tendes de col·leccionista, encants de tota mena, topar amb una vella capsa de sabates plena de petits calendaris de butxaca i entretenir-se a remenar. Alguna joia trobaràs segur!

Diversos calendaris de butxaca. Foto: Toni Vall